

kostet boligejerne. For sagen er jo, at hvis man ikke medregner gevinsten af lånomlægningen, er det faktisk blevet beskatningsmæssigt dyrere for boligejerne. Og hvis man oven i det indregner de grønne afgifter, de nyeste i forbindelse med finanslovaftalen, som SF var med til at indgå med regeringen, havde vi dér endnu en gang den situation, at boligejerne fik en ekstra afgift; her tænker jeg specielt på boligejerne ude i landdistrikterne.

Regeringen sagde også i sit svar på forespørgslen, at Danmark skal have en lavere indkomstskat. Det lyder jo umiddelbart fordelagtigt for Dansk Folkeparti. Man sagde, at en sådan lavere indkomstskat skal finansieres af for det første en højere bruttoskat, for det andet flere grønne afgifter og for det tredje indgreb imod skattetænkning.

Ikke med ét eneste ord kunne ministrene forstå at tale om offentlige besparelser. Hvorfor ikke? Er det, fordi det er fuldstændig umuligt at foretage offentlige besparelser? Når man hører debatten om, hvordan en afskaffelse af lejeværdien skal finansieres, forekommer det, at det er fuldkommen umuligt for det her Folketing at vedtage en eneste offentlig besparelse.

Sådan forholder det sig naturligvis ikke, men det er jo rigtigt, at når finansministeren samtidig i sit svarindlæg siger, at børnefamilieydelsen eksempelvis skal sættes mærkbart op, kan jeg da godt se, at det er svært, for børnefamilieydelsen er vel steget med knap 1 mia. kr. fra sidste år til i år. De skønnede udgifter for i år, der beløber sig til 9,4 mia. kr. i udgift for staten i indeværende år, er jo ydelser, som ikke er skattepligtige i den anden ende, og når man bare som udgangspunkt i en debat om lejeværdien siger, at det beløb skal sættes mærkbart op, kan jeg da godt se, at det er svært at forestille sig, at der overhovedet kan findes en eneste offentlig besparelse.

Økonomiministeren ynder i offentligheden at tale om muligheden for et opgør med overførselssamfundet. Vi skal have velfærdsreformer; vi skal have reformer, der gør, at nogle af de her passive ydelser, overførselssystemer, bliver afskaffet. Disse områder kunne da også være genstand for besparelser. Hvor bliver den snak af i en debat som den i dag, hvor regeringen overhovedet ikke forholder sig til muligheden for besparelser, men tværtimod siger, at det er umuligt at finansiere en afskaffelse af lejeværdien?

Boligpriserne er steget med 40 pct., og det giver jo en større beskatning, det siger sig selv,

og udtalelserne fra regeringen viser altså, at beskatningen skal stige endnu mere. Og jeg synes egentlig, den lille debat, der var tidligere med både økonomiministeren og skatteministeren om de citater, som flere af os kunne oplæse fra udtalelser, som var kommet fra ministrene på Finansrådets temadag den 15. maj om ejerboligens fremtid, viste, at der er slinger i valsen i regeringspartierne.

Det, der blev sagt, var jo, at de citater, vi kom med, ja, der blev ikke sagt, i hvert fald ikke fra skatteministerens side, at de var forkerte, når skatteministeren var citeret for at sige direkte, at der er behov for at øge alle former for boligskatte. Nej, det svar, vi fik fra skatteministeren, det gik ud på, at det citerede var sagt i den sammenhæng, at der var en internationalisering på vej, og at der var en risiko for udhuling af skattegrundlag osv., så man skulle se det sådan som en del af en visionær debat om noget ude i fremtiden.

Men jeg vil sige til skatteministeren, at det kan jo ikke ændre ved, at sandheden er, at citatet åbenbart må stå ved magt, og at skatteministerens holdning derfor må være, uanset at det er sagt i en såkaldt temadebat, at der er behov for at øge alle former for boligskatte.

Det er klart, at det skaber en utryghed hos boligejerne, hos os alle sammen som boligejere. Det vil vi gerne have afklaret, og jeg synes egentlig ikke, at vi er kommet den afklaring meget nærmere med ministrenes svar her i dag.

For Dansk Folkeparti er det naturligvis væsentligt at slå fast, at der er behov for, at det offentlige og staten har skatteindtægter. Men samlet skal vi opnå et lavere skattetryk end det, der er for øjeblikket. Og det, der er helt afgørende for os at se, er naturligvis, at de skatter, vi så har, er retfærdige, at de kan tolkes som retfærdige skatter.

Når vi tager beskatningen af boligen, føler vi ikke i Dansk Folkeparti, at der er tale om en retfærdig skat. Når man har beskatning af boligen, er det jo, fordi man må lægge til grund, at ejendommen er en form for investeringsobjekt og ikke et langsigtet køb af en bolig, for at folk kan bo i deres hus i måske 20-30-40 år.

Min pointe er, at når folk køber en bolig, så gør de det naturligvis ikke med henblik på at sælge den igen. Det tænker man ikke på i købsøjeblikket; da tænker man på at finde den rette bolig for sig og sin familie i de næste mange, mange år.